

τικρύσης ἀνδρικῶς καὶ ὄχι νὰ χάνεσαι εἰς ὄνειρα ὡσάν νὰ ἦσο ῥωμαντικὴ νεανίς. Σοῦ χρειάζονται νεῦρα καὶ θέλησις, Ροδόλφε. Ἄκουσε τί σοῦ λέγω. Οὔτε οἱ ἄνδρες εἶναι ὅσοι, οὔτε αἱ γυναῖκες ἄγγελοι. Αὐτὸ ἤμπορεῖ νὰ γίνεταί εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, ὅπου, τὸ κατ' ἐμέ, δὲν ἔχω τὴν παρὰ μικρὰν βίαν νὰ μεταβῶ. Ἐκεῖ αἱ κυρίαι κάμνουν πτερὰ καὶ οἱ ἄνδρες ἀγιάζουν. Ἄλλ' ἐνόσω εὔρισκεσαι ἐδῶ κάτω, παραδέξου τὸν ἀφορισμὸν

— Ἄ! ἡ ἀπαίτησις δὲν εἶναι μικρά. Ὡσάν νὰ ζητῆς κάτι περισσότερο ἀπὸ ἀγιότητα, διότι πολλοὶ ἄγιοι δὲν τὰ εἶχαν αὐτὰ τὰ προτερήματα, εἶπεν ὁ βαρῶνος σοβαρῶς.

— Ἐλπίζω, θεεῖ, ὅτι δὲν θὰ σᾶς κακοφανῇ ἂν ἐκφράσω τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐπανάλαβεν ὁ Ροδόλφος μετὰ μικρὰν σιωπὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν κατεγίνετο νευρικῶς εἰς τὴν ζύμωσιν ψυχάλων.

ΤΥΡΟΛΙΣ
Εἰκὼν Δεφρέγγερ

τοῦ σοφοῦ, ὁ ὁποῖος εὔρισκε τὰ πάντα ἐπὶ τὸ καλλίτερον διατεταγμένα εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, τὸν καλλίτερον ὄλων τῶν κόσμων.

— Παίρνετε ἐλαφρὰ τὰ πράγματα, θεεῖ μου. Ἐγὼ δὲν ἤμπορῶ.

— Τὸ ξεῦρω, ὑπέλαβεν ὁ βαρῶνος ἀνάπτων τὸ σιγάρον του. Ποῦ ἤκουσθη νέος νὰ παίρνη ἐλαφρὰ τίποτε . . . ἐκτὸς τῶν χρεῶν του.

— Δὲν ἀπαιτῶ νὰ εἶναι ἄγιοι οἱ ἄνδρες καὶ ἄγγελοι αἱ γυναῖκες . . .

— Μεγάλη σου καλοσύνη καὶ τοῦτο!

— Ἄλλ᾽, ἐπανάλαβεν ὁ Ροδόλφος χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὴν διακοπήν, ἀλλὰ θέλω αἰσθήματα εὐγενῆ, τρόπους κοσμίους καὶ ἐκφράσεις ἀβραξ.

— Θὰ με κακοφανῇ καὶ πολὺ, Ροδόλφε, ἀνέκραξεν ὁ βαρῶνος. Ἡ θεία σου κ' ἐγὼ ἠλπίζαμεν ὅτι ἡ ἐδῶ διαμονὴ θὰ σοῦ ἦτο εὐχάριστος καὶ ὅτι θὰ τὴν παρέτεινες πολὺ. Τί τρέχει; Τί σὲ δυσχερεστεῖ; Ἄν ἤμποροῦμεν νὰ κάμωμεν τίποτε νὰ σ' εὐχαριστήσῃ, εἶπέ το καὶ θὰ γείνη.

— Τίποτε, τίποτε, σὰς βεβαίω. Καὶ σεῖς καὶ ἡ θεία μου εἰσθε τόσο καλοὶ δι' ἐμέ καὶ σὰς εὐγνωμονῶ ἐξ ὅλης καρδίας. Ἄλλ᾽ δὲν εἶμαι εὐτυχής, θεεῖ μου. Μὴ με μέμψεσθε ἂν φαίνωμαι ἰδιότροπος.

— Φαίνεσαι; Μήπως καὶ εἶσαι;

— Δὲν τὸ θέλω, ἂν με κυριεύῃ ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ λύπη. Νομίζω ὅτι θὰ εἶμαι ἡσυχώτερος